

...56

CĂRUȚA CU PAIAȚE de Mircea Ștefănescu

TEATRUL NAȚIONAL
DIN BUCUREȘTI

2 ianuarie 1981

Spectacolul *Căruța cu paiate*, adaptat pentru scena mică, se joacă, azi, cu același succes, ca și în urmă cu trei ani. Regizorul Mihai Berechet reușește să obțină maxima expresivitate dramatică din partea majorității interpretelor.

Seriozitatea profesională a actorilor, jocul lor precis, pun în valoare frumusețea textului, oferind spectatorilor un moment de sărbătoare. Merită cu prisosință a fi relevați Coca Andronescu, Matei Alexandru, Valeria Gagealov, Alexandru Drăgan, Damian Crișmaru, Aimée Iacobescu, cărora li se adaugă noi nume în distribuție: Simona Bondoc (Postelniceasa Pulcheria) și Mihai Niculescu (Nunuță). Actrița se remarcă prin autenticitatea și dezinvoltura cu care realizează rolul, fără a apăsa asupra comicului. La rîndul său, Mihai Niculescu, prin spirit, grație, vioiciune, s-a integrat în ansamblul spectacolului.

Lăudabilă, această grijă pentru păstrarea unui

spectacol ce se înscrie în repertoriul permanent, indispensabil unui Teatru Național.

Maria MARIN

...133

ANECDOTE PROVINCIALE

de Al. Vampilov

TEATRUL „BULANDRA”
23 decembrie 1980

Cei trei ani de viață ai spectacolului de la „Bulandra” au redistribuit surprinzător accentele — și trebuie spus, din capul locului, că nu despre o surpriză plăcută e vorba: creațiile lui Vampilov au devenit sursa unui haz de îndoielnic gust, și scăzută calitate. Textul s-a transformat într-un simplu pretext, cum nu-și dorește nici cei mai fanatici adepți ai autonomiei spectacolului. Replicile unor interpreți sînt doar rostite, nu și auzite, nici pe departe înțelese. Ele au fost înlocuite prin „poante” mai mult decît explicite, supralicitanțe: atunci cînd vrea să figureze stupefacția, Virgil Ogășanu „pune capac” cascadei de gesturi și grimase din gama respectivă, prin încercarea de a îmbrăca o haină drept pantalon. Ironia tristă a celor două piese scurte se convertește într-o farsă fără consecințe. Singurii interpreți care nu recurg la aproximații, la fiorituri, sînt Octavian Cotescu și Ovidiu Schumacher; rolu-

rile lor își păstrează precizia desenului inițial și ne dau măsura profunzimii textului. Trupa de la „Bulandra” coboară stacheta, crezînd că astfel obține genul de comic „preferat” de public: asta înseamnă că actori bine cotați profesional ajung să se mulțumească cu puțin... În ceea ce-i privește, spectatorii s-ar fi mulțumit cu mult mai mult decît atât...

Dan WEIL

...60

MENAJERIA DE STICLĂ de Tennessee Williams

TEATRUL „BULANDRA”
4 ianuarie 1981

Oscilînd între iluzoriu și derizoriu, piesa lui Tennessee Williams își nutrește semnificația din autenticitatea situațiilor de viață. Dacă la premieră se imputa neomogenitatea interpretărilor, acum, după doi ani, reproșul vizează alunecarea, din registrul grav, într-un umor involuntar. Ridicolul voalat s-a transformat în grotesc, spre amuzamentul publicului, generos în aplauze la scenă deschisă, dar și spre deruta acestuia, în ce privește receptarea unui text avînd cu totul altă menire. Horațiu Mălăele, actor cu disponibilități preponderent comice, nu a fost îndrumat suficient (sau s-a străduit insufi-

cient) să creeze un nou Tom: astfel că se joacă doar pe sine (cu micile-i cabotinisme), antrenându-l și pe Virgil Ogășanu, cu care se întâlnește pe calea simplificării, a minimalizării, ucigînd pe nesimțite semnificația poveștii familiei Wingfield. În schimb, Ileana Predescu, transfigurată de trăire, joacă cu aceeași privire, cu aceleași tăceri, cu aceeași capacitate de a crea și transmite tensiunea dramatică. Într-o manieră cinematografică, Violeta Andrei expune profesionist rolul, deși datele ei fizice contravin veridicității personajului.

Irina COROIU

...46

ZBOR DE STICLEȚI

de Dumitru Bobircă

TEATRUL MIC
20 decembrie 1980

O excelentă trupă actorească pusă în situații penibile, din pricina unui text care, cică, vrea să combată anumite moravuri pernicioase. Scheciuri zgometoase, replici plate, glume proaste, întristătoare pentru spectatorii atrași de prestigiul Teatrului Mic, și dezamăgiți de acest produs oferit sub eticheta „dramaturgiei originale“.

Distribuția cuprinde un mare număr de actori (23), dintre care unii apar doar pentru a dispărea ca fulgerul, după ce-și spun replica sau replicile; se debitează păreri despre Anul 2000, se spun bancuri cu farfuria zburătoare, se ci-

tesc articole din ziare, se rostește celebra replică: „Omul! ce cuvînt minunat!“, se joacă șah, biliard, se face vrăjitorie, acrobație etc. Pe scenă apar: Nicolae Dinică, Petre Moraru, Monica Ghiuță, Jean Lorin Florescu, Dan Condurache, Tatiana Iekel, Ileana Dunăreanu, Maria Potra, Jeana Gorea, Andrei Codarcea, Florin Vasiliu, Doina Ploae, Liana Ceterchi, Mihai Dinvale, Stamate Popescu, Vasile Pupeza, Ioana Pavulescu ș.a., într-un spectacol a cărui regie spectatorii nu o vor ști niciodată, nefiind trecută în foaia-program. (La premieră juca Dem. Rădulescu, și parcă tot el semna direcția de scenă.)

M. M.

...195

EFFECTUL RAZELOR GAMMA ASUPRA ANEMONELOR

de Paul Zindel

TEATRUL MIC
21 decembrie 1980

La exact trei ani de la premieră, **Effectul razelor gamma asupra anemonei** se joacă „cu casa închisă“, indiferent că e matineu sau spectacol de seară. Așadar, reprezentația se dovedește de „cursă lungă“, oferind în continuare publicului termeni de comparație cu filmul, care mai rulează din cînd în cînd. Spectacolul de matineu (ora 10,30) a avut ținuta premierei, scena Teatrului Mic oferind aici un exemplu de conștiinciozitate

profesională. Notăm schimbări în distribuție, armonizate cu restul ansamblului: Ioana Ottescu (Nanny), care convinge că printr-un rol aproape mut se poate stabili un intens dialog între scenă și sală. Maria Ploae, în Ruth (fiica cea mare), marchează un salt în cariera ei scenică, integrându-se totodată și în stilul reprezentăției. Nu același lucru îl putem spune despre Monica Mihăiescu (Janice), care, într-o simplă apariție, nu și-a acoperit rolul de adolescentă teribilă. Rodica Negrea, la premieră, era încă studentă; debutul i-a fost norocos. Cît despre Olga Tudorache: aceeași capacitate de trăire, aceeași capacitate de a transmite emoție, același self — control care nu exclude explozia temperamentului.

M. M.

...97

A CINCEA LEBĂDĂ

de Paul Everac

TEATRUL GIULEȘTI
30 decembrie 1980

După doi ani de la prima reprezentație, spectacolul este de invidiat pentru rigurozitatea cu care se respectă datele esențiale ale formulei de premieră. Explicațiile acestei consecvențe calitative de durată, sînt, în primul rînd, arhitectura foarte solidă a mizanscenei lui Tudor Mărăscu, întemeiată pe o înțelegere strictă a relației „cauză literară — efect în spectacol“, și pe constanța jocului principalilor interpreți, Irina Mazanitis și Corado Negreanu. Față de ei, și față de propria